

Список використаних джерел

1. Как изменился спрос на страхование киберрисков в мире? Сколько стоит полис киберстрахования и какой средний убыток? [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://forinsurer.com/news/17/09/12/35506>.

Славкова А. А.

канд. екон. наук, доц.,

Баранова О. В.

студентка,

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

УПРАВЛІННЯ ПОДАТКОВИМИ РИЗИКАМИ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

В сучасних умовах економічної нестійкості відбувається поступова переорієнтація бізнесу у сфері потенційних загроз та управління ними. Податкові ризики, що виникають в процесі діяльності будь-яких компаній, управляються та мінімізуються за допомогою ефективних заходів, що здійснюються компаніями. Відповідно й органи фіскальної служби намагаються вжити заходів щодо управління ризиками – зменшення кількості платників, що ухиляються від сплати податків через посилення відповідальності щодо нездійснення встановленої кількості податкових платежів. Через це органи державної фіскальної служби велику увагу приділяють управлінню ризиками на стадії податкового планування, щодо своєчасного подання податкової звітності і обов'язкового податкового обліку юридичної або фізичної особи підприємця у контролюючих органах.

В Україні проблематика податкових ризиків є недостатньо вивченою, незважаючи на численні наукові дослідження та публікації у цій сфері. Це можна пояснити складністю та невизначеністю реформування податкової системи в Україні останніми роками, а отже й неможливістю детального дослідження та будування причинно-наслідкових зв'язків з приводу виникнення та управління податковими ризиками.

Податковий ризик – це ймовірність понесення у майбутньому платником податків незапланованих витрат, спричинених недотриманням таким платником

податкового законодавства [1, с. 58]. А управління податковими ризиками розглядається як система взаємопов'язаних та взаємодоповнюючих елементів, що направлені на мінімізацію цих ризиків [2].

Ефективне управління податковими ризиками можливо при визначенні адекватної оцінки ймовірності їх настання а також професійного виявлення потенційної небезпеки. Для того, аби визначити податкові ризики, платників податків систематизують за групами відповідно до певних критеріїв. Така систематизація ґрунтується на аналізі підприємства на мікрорівні для визначення ключових показників діяльності підприємства. В Україні наразі діє ризик орієнтована система, що передбачає поділ платників податків – фізичних та юридичних осіб – на три групи ризику з урахуванням зростання ризикованості – з високим ступенем ризику, з середнім ступенем ризику та з незначним ступенем ризику. Існують певні критерії щодо систематизації платників податків на вищезазначені групи. Так, юридичні особи можуть вважатись суб'єктами господарювання з високим ступенем ризику, якщо рівень зростання їх доходів не відповідає рівню зростання відрахувань податку на прибуток, або інших відповідних податків (ПДВ). Також існує низка критеріїв, відповідно до яких юридична особа визначається як високо ризикована. Для того, щоб визнати юридичну особу суб'єктом господарювання з середнім ступенем ризику, вона повинна відповідати певним критеріям, одним з яких є наявність обсягу податкових пільг з податку на прибуток, що перевищує 1 млн. грн. Останньою групою є суб'єкти господарювання з незначним ризиком, яких можна визначити як юридичних осіб, що несвоєчасно нараховують та сплачують ПДВ, а також підпадають ще під низку критеріїв [3]. Така систематизація платників податків дозволяє органам податкової служби України більш ефективно управляти податковими ризиками через наявність диверсифікованих платників податків відповідно до їх ризикового аспекту.

В цьому контексті, для вітчизняних фахівців, буде корисним досвід Ірландської податкової служби, що застосовує провідні методи для ідентифікації потенційних ризиків. Зокрема Ірландською податковою адміністрацією,

застосовується система оцінки, аналізу й профілювання ризиків «REAP» (Revenue's Risk Evaluation Analysis and Profiling), що є цілісною системою ризик-аналізу. Це програмна конструкція, що працює на принципах математичної ймовірності та здатна виявити будь-яке порушення встановлених норм, а отже й потенційну загрозу [4].

Система «REAP» дозволяє цілком вірно визначати суб'єктів господарювання, що ухиляються від сплати податків. Вона допомагає органам податкової служби концентрувати свою увагу на платниках податків з високим рівнем ризику, менше уваги приділяючи платникам, що виконують свої обов'язки повною мірою. Слід підкреслити, що після впровадження вищезазначеної системи збільшились податкові надходження та покращилась структура платників податків в Ірландії.

Отже, для того, аби ефективно управляти податковими ризиками в Україні, необхідно вдосконалювати інформаційне забезпечення, використовуючи програмне забезпечення як, наприклад, в Ірландії. Застосування подібної системи дозволить органам державної фіскальної служби сконцентрувати свою увагу на високо ризикованих платниках.

Список використаних джерел

1. Кучер С. В. Оцінка податкових ризиків платника податку на прибуток / С. В. Кучер // Вісник ЖДТУ. – 2014. – № 3(69). – С. 58 – 62.
2. Лашенко О. Ю. Системний підхід щодо управління податковими ризиками на підприємстві / О. Ю. Лашенко, В. В. Томашевська [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/PPEI/article/view/298/287>
3. Методичні рекомендації щодо складання плану-графіка проведення документальних планових перевірок суб'єктів господарювання [Електронний ресурс]. – 2012. – Режим доступу: <https://www.profiwins.com.ua/uk/letters-and-orders/gna/3964-553.html>.
4. Revenue - Department of Public Expenditure and Reform [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.per.gov.ie/wp-content/.../REVENUE_CRE_FINAL.pdf.

Толкачева Е. Г.

канд.ekon.наук, доц., зав. кафедрой банковского дела

Мамочкина В. В.

магистрант,

Белорусский торгово-экономический

университет потребительской кооперации

ПРОЦЕНТНЫЙ РИСК БАНКА.

СПОСОБЫ УПРАВЛЕНИЯ ПРОЦЕНТНЫМ РИСКОМ

Процентный риск — это опасность возникновения потерь из-за